

Dissabte 11 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 6,24-34): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos senyors, perquè si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner. Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida?

»I del vestit, per què us en preocupeu? Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que Ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps».

«Busqueu primer el Regne de Déu i fer el que Ell vol, i tot això us ho donarà de més a més»

Père Jacques PHILIPPE
(Cordes sur Ciel, França)

Avui, l'Evangelí parla clarament de viure el "moment present": no donar voltes arreu del passat, sinó abandonar-nos en Déu i la seva misericòrdia. No cal neguitejar-se pel demà, sinó confiar-lo a la seva providència. Santa Tresa del Nen Jesús afirmava: «Solament em guia l'abandonament, no tinc cap altra brúixola!».

La preocupació mai ha resolt cap problema. El que resol problemes és la confiança, la fe. «I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe?» (Mt 6,30), diu Jesús.

La vida no és per si mateixa massa problemàtica, és l'home qui manca de fe... L'existència no sempre és fàcil. A voltes és pesada; amb freqüència ens sentim ferits i escandalitzats pel que succeeix en la nostra vida o en la dels altres. Però afrontem tot això amb fe i intentem viure, dia rere dia, amb la confiança en què Déu complirà les seves promeses. La fe ens menarà vers la salvació.

«No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps» (Mt 6,34). Què vol dir això? Avui, procura viure de manera justa, segons la lògica del Regne, en la confiança, la senzillesa, la cerca de Déu, l'abandonament. I Déu s'ocuparà de la resta...

Dia rere dia. És molt important! El que ens esgota freqüentment són totes aquestes voltes al voltant del passat i la por al futur; mentre que quan vivim en el moment present, de manera misteriosa, trobem la força. Per allò que haig de viure avui, tinc la gràcia per a viure-ho. Si demà haig de fer front a situacions més difícils, Déu incrementarà la seva gràcia. La gràcia de Déu es atorgada al moment, dia rere dia. Viure el moment present suposa acceptar la feblesa: renuncia a refer el passat o dominar el futur, i acontentar-se amb el present.

Altres comentaris

«No us preocupeu per la vostra vida. No us preocupeu pel demà»

Mn. Carles ELÍAS i Cao
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens diu: «No podeu servir alhora Déu i el diner» (Mt 6,24). Amb aquestes paraules ens enfronta amb la nostra inseguretats, que procurem pal·liar amb el recolzament en la tranquil·litat de tenir no només allò que necessitem, sinó també allò que ens abelleix, i això ens duu a consumir i malgastar.

«Que ho escolti l'avar; que ho escolti el qui pensa que, anomenant-se cristià, pot servir al mateix temps les riqueses i el Crist. Malgrat tot, no va dir: el qui té riqueses, sinó el qui serveix les riqueses; el qui està esclavitzat per les riqueses i les guarda com un esclau; però el qui ha bandejat el jou de l'esclavitud, les distribueix com senyor» (Sant Jeroni).

Com en les benaurances —o en un altre passatge clau, com el del manament nou (Jn 13,34-35)—, avui el Senyor ens convida a una decisió per la confiança il·limitada en un Pare que se'ns dóna com a providència, per la recerca del Regne de justícia, pau i alegria, per una veritable pobresa interior de l'ànima, que es gira un cop i un altre amb “gemecs inenarrables” (Rm 8,26) a Qui únicament pot sadollar el nostre anhel de plenitud i eternitat. Des d'aquest deseiximent, des d'aquesta precarietat assumida conscientment, posem tota la nostra esperança en el seguiment del Crist.

Deixant el passat en el perdó de Déu i fent fora temors i preocupacions per un futur que encara no ha arribat, Jesús ens convida a viure el dia d'avui, que és l'única cosa que ara tenim. I en aquest “avui” se'ns dóna com pa que acompanya el dia. «Només ens pertany el present, mentre que és incerta l'esperança del futur (...). Cada dia en té prou amb la seva pròpia malícia. ¿Per què angoixar-nos pel demà?» (Sant Gregori de Nissa).